

REPUBLIKA HRVATSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
ZAGREB

TRGOVAČKI SUD
U ZAGREBU
PRIMLJENO

13-11-2018

poštom ~~ne~~ neposredno
u ..... primj. .... priloga
pristojba ..... *R*

40.51-1036/15.

Broj: Rev 1831/2018-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE RJEŠENJE

Vrhovni sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Katarine Buljan predsjednice vijeća, Branka Medančića člana vijeća i suca izvjestitelja, Aleksandra Peruzovića člana vijeća, Viktorije Lovrić članice vijeća, i Slavka Pavkovića člana vijeća, u pravnoj stvari otvaranja stečajnog postupka nad dužnikom Sunčana Staza Zagreb d.o.o. u stečaju, Zagreb, Jankomir kbr. 27 (OIB: 45001876099), odlučujući o reviziji Miroslava Trninića iz Zagreba, Zinke Kunc kbr. 1 (OIB: 07211623758) i Mirka Kostelca iz Zagreba, Ulica Ante Topića Mimare kbr. 50 (OIB: 97217348241), zastupnika po zakonu dužnika do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka, zastupanih po punomoćnici Hani Renić Henig, odvjetnici u Odvjetničkom društvu Divjak, Topić & Bahtijarević d.o.o. iz Zagreba, protiv rješenja Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. Pž-3973/18-2 od 11. srpnja 2018. kojim je potvrđeno rješenje Trgovačkog suda u Zagrebu posl. br. St-1036/15 od 7. lipnja 2018., u sjednici održanoj 18. rujna 2018.,

riješio je:

Revizija Miroslava Trninića i Mirka Kostelca odbacuje se kao nedopuštena.

Obrazloženje

Drugostupanjskim rješenjem odbijena je kao neosnovana „žalba Miroslava Trninića i Mirka Kostelca“ i potvrđeno prvostupanjsko rješenje kojim je odlučeno:

„I. Otvara se stečajni postupak nad dužnikom SUNČANA STAZA ZAGREB d.o.o., Zagreb, Jankomir 27. (OIB 45001876099).

II. Za stečajnog upravitelja imenuje se Tomislav Čoga iz Zagreba, Vranovinski ogranak I 2., OIB 82870226709.

III. Stečajni postupak otvoren je dana 7. lipnja 2018. Oglas o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom istaknut je na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Zagrebu dana 7. lipnja 2018. u 13,30 sati.

IV. Pozivaju se vjerovnici, u roku od 60 dana od dana objave ovog rješenja na e-oglasnoj ploči Trgovačkog suda u Zagrebu prijaviti svoje tražbine stečajnom upravitelju, u skladu sa odredbama Stečajnog zakona, na propisanom obrascu, u 2 primjerka, s ispravama iz kojih tražbina proizlazi, odnosno kojima se dokazuje, te priložiti potvrdu o uplaćenju sudskoj pristojbi (uplata za korist Državnog proračuna Republike Hrvatske, broj IBAN: HR1210010051863000160, model 64, poziv na broj 5045-20735-1036-15, opis plaćanja: pristojba iz predmeta St-1036-15), na adresu: Tomislav Čoga iz Zagreba, Vranovinski ogranak I 2.

V. Pozivaju se razlučni i izlučni vjerovnici u roku iz prethodne točke podneskom obavijestiti stečajnog upravitelja o postojanju svog razlučnog ili izlučnog prava.

VI. Pozivaju se dužnikovi dužnici da svoje obveze bez odgode ispunjavaju stečajnom upravitelju za stečajnog dužnika.

VII. Zakazuje se ročište vjerovnika na kojem će se ispitati prijavljene tražbine (ispitno ročište) za dan: 20. rujna 2018. u 9,30 sati koje će se održati u zgradi ovog suda, Zagreb, Petrinjska 8, soba broj 96/II (dvorišna zgrada).

VIII. Ročište vjerovnika na kojem će se na temelju izvješća stečajnog upravitelja odlučivati o daljnjem tijeku stečajnog postupka (izvještajno ročište) zakazuje se za isti dan i na istom mjestu u 9,35 sati.

IX. Određuje se upis ovog rješenja u zemljišnim knjigama, te se nalaže Zemljišnoknjižnom odjelu Općinskog građanskog suda u Zagrebu, zabilježba rješenja u: z.k.ul br.2028, k.o. 999901 Jankomir.“

Protiv drugostupanjskog rješenja Miroslav Trninić i Mirko Kostelac (zastupnici po zakonu dužnika do dana nastupanja pravnih posljedica otvaranja stečajnog postupka) podnijeli su reviziju (tzv. izvanrednu) pozivom na odredbe čl. 382. st. 2. ZPP-a. Predlažu da revizijski sud „u cijelosti ukine rješenje i drugostupanjsko rješenje te vrati predmet na ponovno odlučivanje“.

Na reviziju nije odgovoreno.

Revizija nije dopuštena.

U ovome postupku (kojeg je 18. rujna 2015. pokrenula Financijska agencija prijedlogom za otvaranje stečajnog postupka) pitanje dopuštenosti podnesene revizije valja razriješiti u smislu odredbe čl. 19. st. 8. Stečajnog zakona ("Narodne novine", broj 71/15 - dalje: SZ-a), koja se ovdje primjenjuje na temelju odredbe čl. 446. SZ-a, a prema kojoj se u stečajnom postupku „revizija može izjaviti samo ako odluka drugostupanjskoga suda ovisi o rješenju nekoga materijalnopravnog ili postupovnog pitanja važnog za osiguravanje jedinstvene primjene zakona i ravnopravnosti građana“.

Prema odredbama čl. 382. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 - 148/11

pročišćeni tekst, 25/13, 28/13 - dalje: ZPP-a), na koje upućuje navedena odredba čl. 19. st. 8. SZ-a, a koje se na temelju odredaba čl. 53. st. 1. i 4. Zakona o izmjenama i dopunama ZPP-a ("Narodne novine", broj 57/11) i odredbe čl. 102. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunama ZPP-a ("Narodne novine", broj 25/13) primjenjuju na ovaj spor, stranke mogu podnijeti reviziju protiv drugostupanjske odluke (dalje: izvanrednu reviziju) ako odluka u sporu ovisi o rješenju nekoga materijalnopravnog ili postupovnopravnog pitanja važnog za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni, primjerice:

1) ako o tom pitanju revizijski sud još uvijek nije zauzeo shvaćanje odlučujući u pojedinim predmetima na odjelnoj sjednici, a riječ je o pitanju o kojemu postoji različita praksa drugostupanjskih sudova,

2) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje, ali je odluka drugostupanjskoga suda utemeljena na shvaćanju koje nije podudarno s tim shvaćanjem,

3) ako je o tom pitanju revizijski sud već zauzeo shvaćanje i presuda se drugostupanjskoga suda temelji na tom shvaćanju, ali bi - osobito uvažavajući razloge iznesene tijekom prethodnoga prvostupanjskoga i žalbenoga postupka, zbog promjene u pravnom sustavu uvjetovane novim zakonodavstvom ili međunarodnim sporazumima te odlukom Ustavnoga suda Republike Hrvatske, Europskoga suda za ljudska prava ili Europskog suda - trebalo preispitati sudsku praksu.

U izvanrednoj reviziji stranka treba (prema odredbi čl. 382. st. 3. ZPP-a) određeno naznačiti pravno pitanje zbog kojeg ju je podnijela uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose te izložiti razloge zbog kojih smatra da je ono važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Revidenti su reviziju podnijeli na temelju odredaba čl. 382. st. 2. ZPP-a i u njoj postavili pitanje:

„Je li nadležni sud po prijedlogu ovlaštene osobe dužan otvoriti stečaj nad pravnom osobom temeljem čl. 6. st. 2. točka 1. (u vezi s čl. 5. st. 1. i 2.) Stečajnog zakona (NN 71/15 i 104/17) na temelju izvoda iz Očevidnika iz kojeg proizlazi neprekidna blokada u trajanju duljem od 60 dana, ako je u postupku upoznat s činjenicom da su tražbine iz osnova za plaćanje zavedenih u Očevidniku osporene i da se u pogledu njih vode parnični postupci, ili bi u tom slučaju sud trebao izvesti dodatne dokaze radi provjere valjanosti osnova za plaćanje te financijskog stanja društva u cilju utvrđivanja je li nastupila nesposobnost za plaćanje?“,

te naveli da „o konkretnom pravnom pitanju Vrhovni sud Republike Hrvatske dosad nije zauzeo službeno stajalište, dok su stajališta prvostupanjskih i drugostupanjskih sudova različita.“, pritom ukazujući na odluku Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. br. PŽ-7844/08-3 od 13. siječnja 2009., za koju drže da je temeljena na shvaćanju suprotnom onome na kojemu je temeljena osporena odluka.

Drugostupanjski sud je žalbu Miroslava Trninića i Mirka Kostelca ocijenio neosnovanom i potvrdio prvostupanjsko rješenje uz osnovno i odlučno shvaćanje:

- da „žalbeni navodi ne utječu na pravilnost pobijanog rješenja“, budući da „sud kojemu je podnesen prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, može stečajni postupak otvoriti samo ako utvrdi postojanje stečajnog razloga (članak 5. stavak 1. SZ-a), što znači da je primarni zadatak suda utvrditi postojanje stečajnog razloga na koji se poziva ovlašteni podnositelj prijedloga za otvaranje stečajnog postupka, u konkretnom slučaju, nesposobnosti za plaćanje“,

- da se „u hrvatskom stečajnom pravu uz obustavu plaćanja veže neoboriva presumpcija da je dužnik nesposoban za plaćanje ako u Očevidniku redosljeda osnova za plaćanje koji vodi Financijska agencija ima jednu ili više evidentiranih neizvršenih osnova za plaćanje u razdoblju dužem od 60 dana koje je trebalo, na temelju valjanih osnova za plaćanje, bez daljnjeg pristanka dužnika naplatiti s bilo kojeg od njegovih računa (članak 6. stavak 2. SZ-a)“,

- da se „ova nesposobnost dokazuje potvrdom Financijske agencije (članak 6. stavak 4. SZ-a)“,

- da „dužnik koji je nesposoban za plaćanje može do završetka prethodnoga postupka otkloniti taj stečajni razlog i u tom slučaju se stečajni postupak obustavlja (članak 128. stavak 9. SZ-a)“,

- da je „odredbom članka 6. stavka 3. SZ-a propisano da se zakonska presumpcija nesposobnosti za plaćanje neće primijeniti ako dužnik tijekom prethodnoga postupka namiri sve tražbine koje je na temelju valjanih osnova za plaćanje trebalo naplatiti sa svih njegovih računa ili ako dođe do pristupanja dugu“,

- da „namirenje tražbina dužnik može dokazivati samo javnom ili javno ovjеровljenom ispravom ili potvrdom Financijske agencije“,

- da „iz navedenog proizlazi kako sud na temelju podataka iz potvrde Financijske agencije utvrđuje postojanje zakonske presumpcije nesposobnosti za plaćanje i pri tome nije dužan niti ispitivati valjanost osnova za plaćanje niti putem vještaka ispitivati dužnikovu sposobnost za plaćanje, na što upućuje odredba članka 126. SZ-a kojom je propisano da sud neće odrediti vještaka iz članka 125. ovoga Zakona ako utvrdi da su ispunjene pretpostavke za otvaranje stečajnoga postupka bez prethodnoga ispitivanja sposobnosti za plaćanje ili prezaduženosti, osobito ako se nesposobnost za plaćanje može nedvojbeno utvrditi iz okolnosti zbog kojih je dužnik obustavio plaćanje“,

- da se „okolnost da je dužnik obustavio plaćanje može osobito utvrditi na temelju izvješća pravnih osoba koje za dužnika obavljaju poslove platnoga prometa“,

- da „Financijska agencija potvrdu izdaje u skladu s podacima iz Očevidnika o redosljedu osnova za plaćanje na temelju pravila uređenih Zakonom o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 91/10 i 112/12) i Pravilnikom o načinu i postupku provedbe ovrhe na novčanim sredstvima („Narodne novine“ broj 6/13)“,

- da je „navedenim propisima uređen način postupanja s osnovama za plaćanje pa je na dužniku koji smatra da osnova za plaćanje ne postoji, obveza poduzeti radnje da se ukloni blokada računa uzrokovana određenom osnovom za plaćanje“,

- da „stoga, kako do završetka prethodnog postupka, nesposobnost za plaćanje, kao stečajni razlog nije otklonjen neosnovano žalitelji navode da je pobijana odluka nepravilna jer ne postoji stečajni razlog nesposobnosti za plaćanje“.

Reviziju revidenata valja razmotriti u svijetlu shvaćanja da odredbe čl. 382. st. 2. ZPP-a predviđaju, kako to iz njih proizlazi, postojanje u reviziji određeno naznačenog pravnog pitanja zbog kojeg se revizija podnosi, uz određeno navođenje propisa i drugih važećih izvora prava koji se na njega odnose - s izloženim razlozima zbog kojih revident smatra da je to pravno pitanje (ovdje odlučno) važno za odluku o konkretnom sporu ali i za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Takav se pristup, sa tim shvaćanjem, zahtjeva za dopuštenost izvanredne revizije zbog njezine specifičnosti - u kojoj se razlikuje od redovne revizije, a koja specifičnost traži veću aktivnost (angažiranost) revidenta u sastavljanju revizije: revident mora dati razloge za podnošenje i dopuštenost upravo izvanredne revizije - i to u svezi onih odredaba ZPP-a na kojima je temelji, odnosno on mora uvjeriti sud (upravo određeno formuliranim pitanjem i, ovdje odlučno, određenim razlozima važnosti pitanja) u potrebu da sudi o njegovoj izvanrednoj reviziji - i da se angažira (ovdje, zbog konkretnih razloga revizije) u ujednačavanju sudske prakse.

Navedeno, u reviziji postavljeno pitanje - s shvaćanjem koje njime revidenti sugeriraju prihvatiti pravilnim, nije u vezi sa shvaćanjem izraženim u odluci koju revidenti uspoređuju s ovdje osporenom i drže razlogom za dopuštenost podnesene revizije - i to važnim za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni: postavljenim pitanjem problematizira se je li sud dužan otvoriti stečajni postupak na temelju izvoda iz očevidnika iz kojeg proizlazi neprekidna blokada dužnika u trajanju duljem od 60 dana, i to u situaciji ako su te tražbine osporene (u pogledu kojih se vode parnični postupci) ili bi sud trebao izvesti dodatne dokaze radi utvrđivanja je li nastupila nesposobnost za plaćanje dužnika i u svezi s imovinom koja mu je osporena i time (u ostvarenju) neizvjesna (kao predmetom suđenja u parnicama), a u istaknutom razlogu važnosti - odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske na koju se revidenti pozivaju, uspoređujući je sa osporenom:

- nije zauzeto pravno shvaćanje o postavljenom pitanju i odlučeno o onome što revidenti problematiziraju: njime je (kao i u ovom postupku) odlučeno o otvaranju stečajnog postupka nad dužnikom na temelju potvrde „da dužnik ima evidentirane nepodmirene obveze kod banke u razdoblju duljem od 60 dana“, i to (ovdje bitno) bez da je (ono što ovdje revidenti drže odlučnim) sud provodio „dodatne dokaze“,

- i (za razliku od postupanja u ovome slučaju) ona je donesena nakon što je „dužnik priznao predlagateljevu tražbinu“, odnosno nije pokretao parnične postupke radi osporavanja duga, već je osporio osnovanost rješenja iz (drugog) razloga: jer „ima određena potraživanja prema drugim pravnim osobama koja pokušava podmiriti“.

Kod toga je i revidentima za ukazati da to što je u navedenoj odluci Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske (samo) konstatirano da „dužnik nije osporio zakonsko predmnijevanje postojanja stečajnog razloga“, ne proizlazi (suprotno revizijskim navodima) da je drugostupanjski sud zaključio te izrazio pravno shvaćanje: „da u tijeku utvrđivanja pretpostavki za otvaranje stečaja, dužnik“ može „osporiti postojanje zakonski propisane predmnijeve“, odnosno da je u tom slučaju sud dužan provesti „dodatne dokaze“ - pa takvim revizijskim navodima (kojima ističu vlastite zaključke o sadržaju navedene odluke i nameću ih prihvatiti pravilnim) revidenti ne mogu u ovome postupku ostvariti povoljniju pravnu poziciju.

Od toga polazeći, ako bi se postavljeno pitanje i prihvatilo određeno formuliranim i jasnim, te s značajem za ovaj spor - ovdje je odlučnim za dopuštenost podnesene revizije za prihvatiti da ona u svezi tog pitanja (a od značaja za ovaj postupak) ne sadrži i navedene (određene) razloge iz odredaba čl. 382. st. 2. i 3. ZPP-a: iz kojih bi proizlazilo da je osporena odluka temeljena na shvaćanju koje je u suprotnosti s sudskom praksom, odnosno - da je u reviziji postavljeno pitanje u svezi s shvaćanjem drugog suda koje nije podudarno s pravnim shvaćanjem iz osporenog rješenja ili s sudskom praksom, te (time) zašto bi to pitanje bilo važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

Podnesena revizija već i po tome ne ispunjava pretpostavke propisane odredbama čl. 382. st. 2. i st. 3. ZPP-a za njezinu dopuštenost: revizijski sud iz podnesene revizije i razloga kojima je obrazložena ne nalazi da je osporena odluka u protivnosti s sudskom praksom i da bi zbog toga trebalo ispunjavati svrhu izvanredne revizije - usaglašavati primjenu zakona i pravna shvaćanja te osiguravati jedinstvenu primjenu prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni.

S time u svezi, revizijski sud tek ukazuje:

- da se revizija revidenata u suštini svodi samo na isticanje razloga (obrazloženja) njihova shvaćanja da je u postupku pogrešno primijenjeno materijalno pravo (uključujući i odredbe „Uredbe (EU) 2015/848 Europskog parlamenta Vijeća od 20. svibnja 2015. o postupku u slučaju nesolventnosti /Sl. list EU L 141/19/“) - sve prema utvrđenom činjeničnom stanju, odnosno samo na izlaganje razloga shvaćanja da nije bilo uvjeta za donošenje odluke o otvaranju stečajnog postupka (u suštini: da se odgovori je li pravilno odlučeno o prijedlogu Financijske agencije),

- da u povodu revizije iz čl. 382. st. 2. ZPP-a osporenu odluku može preispitivati samo u granicama postavljenog pitanja i razloga kojima ga revidenti obrazlažu, odnosno (u smislu odredbe čl. 392.a st. 2. ZPP-a) samo u dijelu u kojem se pobija revizijom i samo zbog pitanja koje je važno za osiguranje jedinstvene primjene prava i ravnopravnosti svih u njegovoj primjeni,

- da revizijski sud nije ovlašten sam nalaziti donesene sudske odluke koje bi odgovarale shvaćanju revidenata ili kreirati sadržaj izvanredne revizije u navedenom smislu, kao što nije ovlašten ni ispitivati (tražiti) kriju li se razlozi važnosti postavljenog pitanja moguće u podacima u spisu ili u praksi sudova i očekivanoj praksi - budući da bi se takvim ekstenzivnim pristupom tumačenju obveze postupanja po izvanrednoj reviziji izgubila svaka granica između nje i redovne revizije podnesene samo zbog pogrešne primjene procesnog ili

materijalnog prava, dok bi se sam doveo u situaciju da određuje razloge koji moguće i ne bi odgovarali shvaćanju ili težnji revidenata - ali i da pogoduje jednoj stranki.

Stoga je reviziju Miroslava Trninića i Mirka Kostelca valjalo odbaciti odlukom iz izreke ovoga rješenja (primjenom odredaba čl. 392.b st. 2. i 3. ZPP-a).

Zagreb, 18. rujna 2018.

Predsjednica vijeća:
Katarina Buljan, v.r.

ZA TOČNOST OTPRAVKA

Ovlašteni službenik:

Voditelj Pisarnice za prijem i otpremu

Mirko Paša